

L'any que el Govern va deixar plantat el Planeta

El candidat Manuel Valls es passeja pel seu primer (i últim?) sarau literari

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Als photocalls amb pedigrí, els autogestionats, els orgànics i estupendíssims, sempre s'hi atura gent que no és famosa però que li agradaria ser-ho. I si un photocall té pedigrí de veritat és el del premi Planeta. En efecte, un matrimoni gran que ningú sap identificar s'hi atura i està contentíssim de fer-ho. També un senyor amb vestit de diumenge que, evidentment, no és ningú. Són sensacionals, aquests espècimens que somien guanyar algun dia el premi literari més ben dotat de l'Estat. També ho somien molts periodistes estrella, sempre convidadíssims. Risto Mejide potser és el més paradigmàtic de tots. Enguany s'ha deixat barba llarga i costa una mica de reconèixer. Es trobarà amb Manel Fuentes –un fotògraf amb sentit de l'humor li crida “Ei, Bruce Springsteen!”– i Xavier Sardà, i tant de bo facin un aquelarre de futurs guanyadors. Esclar que hauria sigut ideal premiar Màxim Huerta. Penseu-ho bé. Ministre de Cultura, ministre cessat i guanyador del Planeta el mateix any.

Veig Javier Sierra, guanyador de l'any passat, i Pere Gimferrer, sempre atent, sempre correcte, sempre amb la semàntica exacta. Li pregunten pel Planeta: “Forma part de la meva biografia”. Impecable. Hi ha el gran Miguel Durán, que a més de ser l'advocat de Pablo Crespo (cas Gürtel) li encanten aquests saraus. Va ser president de l'ONCE i en el seu

temps l'anomenaven “el cec amb més vista d'Espanya”. Una altra de les espècies preferides de la nit són els jutges i fiscals estrella. La presència de Pedro Horrach al photocall ho confirma.

L'any passat el president de la Generalitat ja no va comparèixer al premi, però és que aquest any, per primera vegada a la història, tot el Govern planta el Grupo Planeta. El

01. El president de Planeta, Josep Creuheras, l'alcaldeessa Ada Colau, el ministre José Guirao i la muller de Creuheras, Columna Martí. 02. Manuel Valls al costat d'Inés Arrimadas.

CRISTINA CALDERER

2017, en ple impàs entre l'1 d'Octubre i la DUI de fireta, hi va assistir Santi Vila, que més que conseller era vers lliure, i el van asseure al costat d'Enric Millo. Aquest cop, el màxim representant institucional, a falta de reis i presidents, és el ministre de Cultura, José Guirao. “Això no és un escenari polític”, sento que li diu Artur Mas a Josep Creuheras, president de Planeta. Com dient que aquí s'hi ha de venir i prou. Caram, perquè després diguin que el PDECat i Junts per Catalunya no es poden veure ni en pintura.

Ja és un clàssic la presència de dos prohoms de la política i la societat civil com Xavier García Albiol i Josep Ramon Bosch. I arriba l'estrella de la nit. Un expert coneixedor de Barcelona com Manuel Valls no pot deixar-se perdre la vetllada. Deu ser el seu primer Planeta. Serà l'últim? Passa a prop d'Ada Colau. “Ens veurem a les urnes”, m'agradaria que es diguessin. Deliris de cronista tronat. Valls seurà a la millor taula, a tocar de l'escenari, al costat d'Inés Arrimadas. Fins allà no va a les palpentes. Té el savi consell de Miquel Roca, amb qui coincideix recollint la invitació. El que faci falta, Manuel. —

